

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **P. A.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 11. 2012, č. j.,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 11. 2012, č. j. **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalované ze dne 14. 9. 2012, č. j. byl odňat žalobci invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.

o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Prostějov ze dne 4. 9. 2012 již není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 25 %.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, které byly žalované doručeny dne 8. 10. 2012.

Rozhodnutím žalované ze dne 27. 11. 2012, č. j. byly námitky zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2012 bylo potvrzeno. Uvedené rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

II.

Zhodnocení žalobních bodů:

Žalobou ze dne 20. 12. 2012 se domáhal žalobce zrušení přezkoumávaného rozhodnutí s námitkou nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Namítl, že v námitkovém řízení nebylo přihlédnuto ke skutečnosti, že jeho zdravotní stav měl podstatný vliv na výkon jeho zaměstnání. Z důvodu zdravotního postižení nebyl schopen vykonávat nadále pozici montéra, která byla spojena s častým cestováním, prací přesčas a fyzickou zátěží. V současné době zastává lehkou práci, ale bylo zohledněno, že z důvodu zhoršeného zdravotního stavu nemohl být přijat do profese odpovídající jeho praxi a zkušenosti. Podle jeho názoru by měla být míra poklesu pracovní schopnosti navýšena asi o 10 % dle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Dále nesouhlasil s hodnocením postižení podle kapitoly IX, oddíl A), položka 1b) přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., podle zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře jeho postižení splňuje kritéria pod položkou 1c), tzn. míra poklesu pracovní schopnosti 50 až 60 %.

III.

Shrnutí relevantních a podstatných skutečností zjištěných ze správního spisu a z přezkumného soudního řízení:

Z posudkové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Prostějov bylo zjištěno, že žalobce podal žádost o částečný invalidní důchod dne 22. 7. 2009. Na základě posudku lékaře OSSZ Prostějov ze dne 11. 9. 2009 byl uznán částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. V rámci kontrolní lékařské prohlídky dne 4. 9. 2012 po zhodnocení zdravotní dokumentace byl učiněn posudkový závěr, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro onemocnění srdeční, jedná se o ischemickou chorobu jako následek infarktu myokardu. Toto rozhodující zdravotní postižení bylo zařaditelné pod kapitolu IX, oddíl A) položka 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Učiněný závěr zněl, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, nejedná se o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Rozhodnutím žalované ze dne 14. 9. 2012, č. j. 550 129 1246 byl proto žalobci ode dne 8. 11. 2012 odňat invalidní důchod.

Žalobce podal dne 8. 10. 2012 námitky, které žalovaná posoudila v rámci námitkového řízení s přihlédnutím k § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Za tím účelem si nechala vypracovat posudek ze dne 7. 11. 2012. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, po prostudování doložené podkladové zdravotní dokumentace dospěla lékařka ČSSZ, pracoviště Ostrava k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav omezující fyzické schopnosti posuzovaného a mající vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla chronická ischemická choroba srdeční se stavem po spodním infarktu myokardu v roce 1997 s tím, že stav je dlouhodobě stabilizovaný. V souladu s lékařkou OSSZ Prostějov bylo zdravotní postižení zařazeno rovněž pod kapitolu IX, oddíl A), položka 1b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. avšak míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 30 % s tím, že se jedná o lehký pokles výkonnosti, tolerovanou zátěží 1,1 W/kg, EF LK 45 %, s lehkou diastolickou dysfunkcí levé komory, NYHA II – III. Na základě uvedeného posudku žalovaná ve věci rozhodla dne 27. 11. 2012, a to tak, že námitky byly zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 14. 9. 2012 bylo potvrzeno.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 5. 3. 2013. Posudková komise za účasti odborné lékařky z oboru interního lékařství a za účasti žalobce na základě podkladové a zdravotní dokumentace dospěla k závěru, že jde o oběhově kompenzovanou ischemickou chorobu srdeční, s anamnézou prodělaného infarktu myokardu před 16 lety, řešeného konzervativně, bez typických anginozních potíží, ale s poklesem výkonu při fyzickém zatížení. Provedená pomocná vyšetření prokazují pracovní toleranci i kapacitu 1,1 W/kg, což je kategorie poklesu výkonu při obvyklém zatížení, přičemž test byl přerušen pro dosažení subjektivního maxima a námahovou dušnost, tedy pro subjektivní projevy, nikoliv pro grafické změny EKG, takže výsledek byciklové ergometrie je negativní, tzn. že neprokazuje přítomnost koronární ischemie při zvyšující se zátěži. Ani v restituční fázi nebyly zjištěny patologické projevy a i tlaková reakce na zátěž byla přiměřená. Porovnáním výsledku echokardiografického vyšetření v době po akutním infarktu PK zjistila, že tehdy byla akineza pouze spodní stěny levé komory, takže je zřejmé, že během let došlo ke klinicky němému rozšíření ischemických změn levé komory, při prakticky nezměněné funkci levé komory srdeční, kterou lze hodnotit jako jen lehce sníženou. Je kontrolována léčbou, s dekompenzací při stressových situacích. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání, dospěla posudková komise k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla ischemická choroba srdeční se stavem po prodělaném infarktu myokardu. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena podle kapitoly IX, oddíl A), položka 2 s odkazem na položku 1 stejné kapitoly a oddělení, písmeno b) 35 %. Odlišné procentní hodnocení v rámci téže položky, písmene, oddílu i kapitoly citované vyhlášky, na rozdíl od lékařky OSSZ Prostějov a lékařky v rámci námitkové agendy bylo zdůvodněno výsledky pomocných vyšetření, tolerancí námahy a vykonávanou výdělečnou činností. Pro další zvýšení podle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky však neshledala posudková komise důvody vzhledem k výše zvolenému postupu a nepřítomnosti dalších funkčně závažných zdravotních postižení. Nejednalo se o stav uvedený pod písmeny c), d) stejné položky, protože funkční porucha není těžkého stupně a nesplňuje medicínská kritéria v těchto položkách uvedena. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Šlo

o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) citovaného zákona v platném znění. Tudíž invalidita posuzovaného trvá nadále.

V rámci přezkumného soudního řízení při jednání dne 21. 3. 2013 se žalobce ztotožnil po stránce posudkové i skutkové s posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 5. 3. 2013, setrval v plném rozsahu na žalobním návrhu.

Zástupce žalované na základě předložených důkazů ponechal rozhodnutí na úvaze soudu.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Na základě zásadní žalobní námitky – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři soud vyžádal posudek PK MPSV ČR se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobce na základě všech existujících lékařských nálezů. Vůči samotnému posudku žalobce nevznel námitky. Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěry posudky činí napadené rozhodnutí žalované nesprávným, neboť bylo prokázáno, že žalobce i nadále je invalidní, jedná se o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a současně vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalované (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).

Žalovaná je vázána právním názorem Krajského soudu v Brně dle kterého v dalším řízení zohlední prokázanou skutečnost, že u žalobce nadále jsou splněny podmínky pro invaliditu dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, jedná se o invaliditu I. stupně jak shora již citováno (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce žádné nepožadoval a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. března 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová